

การทำความสะอาด
และการละหมาดของผู้ป่วย
พร้อมคู่มือการปิดเป้ารักษาผู้ป่วย

أحكام طهارة المريض وصلاته
(باللغة التایلاندية)

تأليف : فضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين
ترجمة : فريق اللغة التایلاندية بموقع دار الإسلام

เรียบเรียงโดย เชคมุหัมมัด อิบน์ ศอลิหฺ อัล-อุษัยมีน
แปลโดย ทีมงานภาคภาษาไทย อิสลามเฮ้าส์.คอม

เผยแพร่โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม
อ็ร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

:

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 – TEL 4454900 – 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

<http://www.islamhouse.com>

อนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในการอ้างอิงจากหนังสือ โดยไม่บิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลง
เนื้อหาเดิม หากมีข้อสงสัย คำแนะนำหรือแก้ไขผิดพลาดใดๆ กรุณาติดต่อเราทาง
เว็บไซต์ :

www.islamhouse.com

(5025)

ฮ.ศ.1427 - ค.ศ. 2006

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัคร-ริอวะฮะฮ์ กรุงริยาต ประเทศซาอุดีอาระเบีย

โทร. +966-1-445 4900, 491 6065

www.islamhouse.com

www.islamhouse.com

(٥٠٢٥)

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف : 4900 445 - 6065 491

عنوان الموقع : www.islamhouse.com

สารบัญ

การทำความสะอาดของผู้ป่วย.....	6
การตะยั้มมูม	11
การทำความสะอาดตามสภาพของผู้ป่วย.....	13
วิธีการระมัดระวังของผู้ป่วย	17
หะดีษต่างๆ เกี่ยวกับความประเสริฐของการป่วย	
ความทุกข์ยาก และการอดทนต่อสิ่งเหล่านี้	22
การปิดเป้าผู้ป่วย	28

ร่องรอยหรือเศษของปีศาจและอูจจาระโดยการล้างออกด้วยน้ำ (ติสตินญา) หรือโดยการเช็ดด้วยก้อนหิน (อิสติจญ์มารุ) ให้สะอาดหมดจดเสียก่อน

และต่อไปนี้เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่กล่าวมาข้างบน การล้างออกด้วยน้ำ (ติสตินญา) เป็นสิ่งวาญิบสำหรับทุกสิ่งๆที่ออกมาจากทวารหนักและทวารเบา เช่นปีศาจและอูจจาระ ดังนั้นผู้ที่ได้นอนหลับหรือผายลมนั้น เพียงแค่ต้องอาบน้ำชำระมาด (วุญู) เท่านั้น ไม่จำเป็นต้องทำการล้างออก (ติสตินญา) เพราะแท้จริงแล้วการล้างออก (ติสตินญา) นั้นถูกบัญญัติขึ้นมาเพื่อชำระจากสิ่งโสโครก (นะญิส) แต่ในกรณีการนอนหลับหรือผายลมไม่มีสิ่งโสโครก (นะญิส) ติดอยู่

การเช็ด (อิสติจญ์มารุ) คือสิ่งที่ใช้แทนการล้างออกด้วยน้ำ (ติสตินญา) ซึ่งอาจใช้ก้อนหินหรือสิ่งอื่นๆที่ใช้แทนกันได้ และในกรณีที่ใช้ก้อนหินนั้นจำเป็นต้องใช้ก้อนหินที่สะอาดไม่ต่ำกว่าสามก้อนจึงจะใช้ได้ ทั้งนี้เนื่องจากมีหลักฐานที่รายงานว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ความว่า *“ผู้ใดก็ตามที่ได้ทำการเช็ด (อิสติจญ์มารุ) ก็จงทำการเช็ดด้วยก้อนหินหรือสิ่งอื่นที่คล้ายกันให้จำนวนก่อนเป็นเลขคี่”*

และมีหลักฐานจากคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เช่นกันว่า *“เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่พวกท่าน ต้องการออกไปอูจจาระ ก็จงนำก้อนหินสามก้อนออกไปพร้อมกับเขาด้วย แล้วทำความสะอาดด้วยก้อนหินสามก้อนนั้น ก็เป็นอันว่าสะอาดใช้ได้แล้ว”* (บันทึกโดยอบู ดาวูด)

และมีหลักฐานการห้ามของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม มิให้ทำการเซ็ด(อิสติจญ์มาว)โดยใช้ก้อนหินน้อยกว่าก้อนหินสามก้อน (บันทึกโดยมุสลิม)

และไม่อนุญาตให้ใช้มูลสัตว์แห้ง เศษกระดูก สิ่งที่ใช้เป็นอาหาร หรือทุกสิ่งที่ต้องให้เกียรติในการเซ็ด(อิสติจญ์มาว)

ที่ดีที่สุดในการทำความสะอาดนั้นให้เขาทำการเซ็ดโดยใช้ก้อนหินหรือสิ่งต่างๆที่มีคุณสมบัติบางอย่างคล้ายกับก้อนหิน เช่น กระดาษชำระหรือก้อนอิฐ(ก้อนดินแห้งปนกับปูน)หรืออื่นๆ ก่อน หลังจากนั้นตามด้วยการล้างด้วยน้ำ เพราะก้อนหินนั้นสามารถชำระเฉพาะตัววัตถุของสิ่งโสโครก(นะฎิส)เท่านั้น ในขณะที่น้ำสามารถชำระขจัดร่องรอยของสิ่งโสโครก(นะฎิส)ด้วยจึงเป็นการชำระที่สร้างความมั่นใจมากกว่าแต่อย่างไรก็ตาม บุคคลย่อมมีสิทธิเลือกได้ว่าจะทำการล้างออกด้วยน้ำ(ติสตีญ์ญ์)หรือว่าจะทำการเซ็ดด้วยก้อนหิน(อิสติจญ์มาว)และสิ่งอื่นๆที่ interchangeable หรือว่าจะทำทั้งสองรวมกันก็ได้

มีรายงานจากท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ว่า *“ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เข้าไปในสุขา ข้าพเจ้าและเด็กรับใช้ เช่นข้าพเจ้าอีกคน จึงช่วยกันยกภาชนะใส่น้ำและหอกด้านสั้นตามไปให้ท่าน หลังจากนั้นท่านได้ใช้น้ำในชำระล้าง(ติสตีญ์ญ์)”* (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์และมุสลิม)

มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮา ว่าท่านได้กล่าวว่าแก่บรรดาสตรีกลุ่มหนึ่งว่า *“พวกท่านจงไปบอกต่อบรรดาสามี*

ของพวกท่านทั้งหลายให้ใช้น้ำในการทำ ความสะอาด เพราะฉันอายุที่จะไปบอกต่อพวกเขาด้วยตัวเองและแท้จริงท่านเราะสุลุลลอฮฺใช้น้ำในการทำ ความสะอาดเสมอ” (อับต-ติรมิซีย์ ผู้บันทึกหะดีษนี้กล่าวว่า หะดีษนี้เป็นหะดีษเศาะฮี้หฺ)

และหากต้องการที่จะเลือกกระทำเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว การเลือกใช้น้ำถือว่าดีกว่าเพราะน้ำสามารถชำระขจัดทั้งร่องรอยและตัววัตถุของสิ่งโสโครก(นะญิส)จึงเป็นการชำระที่ทำให้สะอาดกว่า แต่หากเลือกใช้ก้อนหินเพียงอย่างเดียวก็ถือว่าใช้ได้ ถ้าเพียงพอด้วยก้อนหินสามก้อนในการขจัดสิ่งโสโครก(นะญิส)ที่ติดอยู่ได้ แต่ถ้ายังไม่พอ ก็ต้องเพิ่มเป็นสี่ ก้อน ห้าก้อน เรื่อยไปจนกว่าจะขจัดสิ่งโสโครก(นะญิส)ที่ติดอยู่ให้หมดไป และที่ดีที่สุดให้สิ้นสุดด้วยจำนวนก้อนที่เป็นเลขคี่ ทั้งนี้มีหลักฐานจากคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ความว่า “ผู้ใดก็ตามที่ได้ทำการเช็ด(อิสติญมา)ก็จงทำการเช็ดด้วยก้อนหินหรือสิ่งอื่นที่คล้ายกันให้จำนวนก้อนเป็นเลขคี่”

และไม่อนุญาตให้ทำการเช็ดโดยใช้มือขวา ทั้งนี้มีหลักฐานจากคำกล่าวของท่านสลมาน ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ในหะดีษที่เขา รายงานว่า “ท่านนบีได้ห้ามมิให้พวกเราแต่ละคนทำความสะอาดชำระล้าง(ติสตีญญา)ด้วยมือขวา”

และมีหลักฐานจากคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เช่นกันความว่า “แต่ละคนในหมู่พวกท่านอย่าได้ใช้มือขวาจับอวัยวะเพศในขณะที่ปัสสาวะและอย่าได้ใช้มือขวาในการเช็ดชำระสิ่ง

โสโครก(นะญิส)” แต่ถ้ามือซ้ายด้วนหรือกระดูกหัก แตร้าว หรือบาดเจ็บ และอื่นๆ ก็ให้ใช้มือขวาได้เพราะมีความจำเป็น จึงไม่ถือว่ามีความผิดแต่อย่างใด

และถ้าหากรวมกันทั้งสองวิธีกล่าวคือทำการเช็ดด้วยก้อนหิน (อิสติัจญ์มารู) แล้วล้างออกด้วยน้ำ(ตีสตินญาฮ์)ก็ถือว่าเป็นวิธีการที่ดีที่สุด และสมบูรณ์ที่สุด

และเป็นที่ยอมรับกันว่าบัญญัติอิสลามส่วนใหญ่จะถือความสะดวกและความง่ายเป็นหลัก ทั้งนี้จะเห็นได้จากการที่อัลลอฮ์ได้ให้ข้อผ่อนปรนสำหรับผู้ที่อยู่ในภาวะจำเป็น ในวิธีการทำอิบาตะฮุของพวกเรา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของแต่ละคน และความสามารถของแต่ละคน ที่จะทำอิบาตะฮุต่ออัลลอฮ์โดยปราศจากความกดดันและความลำบากใดๆ

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج: ๖๘)

ความว่า “พระองค์ไม่ได้ทำให้มีเหนื่อพวกเจ้าซึ่งความลำบากในศาสนา”

และอัลลอฮ์ได้ตรัสเช่นกันว่า

﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾

(البقرة: ๑๘๕)

ความว่า “อัลลอฮ์ประสงค์ความง่ายดายให้กับพวกเจ้า
และไม่ทรงประสงค์ความยาก”

และอัลลอฮ์ได้ตรัสเช่นกันว่า

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن: 16)

ความว่า “ดังนั้น จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์เท่าที่พวกเจ้ามี
ความสามารถ”

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้กล่าวไว้ความว่า
“หากฉันใช้ให้พวกท่าน ทำอะไรสักอย่างหนึ่ง พวกท่านจงทำมัน เท่าที่
พวกท่านจะทำได้”

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้กล่าวเช่นกัน ความว่า
“แท้จริงศาสนาอิสลามนั้น คือความสะดว่งง่ายดาย”

การตะยัมมูม

และสำหรับผู้ป่วยที่ไม่สามารถใช้น้ำทำความสะอาด โดยการทำ
น้ำละหมาดจากหะดัษเล็ก หรือการอาบน้ำเนื่องจากหะดัษใหญ่ เพราะ
ไม่สามารถ(จะกระทบกับน้ำ) หรือกลัวว่าจะทำให้เกิดอาการป่วยขึ้น
หรืออาจทำให้หายจากการป่วยข้างลง เขาจะต้องทำตะยัมมูม นั่นก็คือ
การเอาฝ่ามือไปแตะกับพื้นดินที่สะอาดหนึ่งครั้ง และเช็ดใบหน้าของเขา
ด้วยฝ่ามือทั้งสองข้าง เนื่องจากอัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾

(المائدة: ٦)

ความว่า “และหากพวกเจ้าป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนใดในหมู่พวกเจ้ามาจากการถ่ายทุกข์ หรือได้สัมผัสหญิงมา แล้วพวกเจ้าไม่พบน้ำก็จงมุ่งสู่ดินที่ดี แล้วลูบใบหน้าของพวกเจ้า และมือของพวกเจ้า”

คนที่ไม่สามารถใช้น้ำได้นั้น หุก่มของพวกเขาก็เสมือนหุก่มของคนที่ไม่มีน้ำใช้ เนื่องจากอัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن: ١٦)

ความว่า “ดังนั้น จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์เท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ”

และท่านนบี คืออิลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัม เคยกล่าวกับอัมมารุเราะฎียัลลอฮุ อันฮุ ว่า “แท้จริงแล้ว เพียงพอสำหรับเจ้าด้วยการปฏิบัติด้วยสองมือของเจ้า อย่างนี้” (แล้วท่านนบียก็ได้แตะมือของท่านบนพื้นดินหนึ่งครั้ง หลังจากนั้นท่านได้เช็ดใบหน้าและฝ่ามือของท่านด้วยมือทั้งสองข้าง

และไม่อนุญาตให้ทำตะยัมมุมได้ นอกจากด้วยพื้นดินที่สะอาด
ที่มีฝุ่นติด

และการตะยัมมุมจะไม่สมบูรณ์นอกจากว่าได้ทำการนียัต(ตั้ง
เจตนา)เสียก่อน เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้กล่าว
ไว้ว่า ความว่า “แท้จริงแล้วทุกๆ การปฏิบัตินั้นจะต้องเริ่มด้วยการนียัต
และแท้จริงแล้วผลที่ได้แก่เขานั้นมาจากสิ่งที่เขานียัต”

การทำความสะอาดตามสภาพของผู้ป่วย

สภาพของผู้ป่วยกับการทำความสะอาดนั้น มีหลายสภาพ
ด้วยกัน คือ

1) ถ้าการป่วยของเขานั้น เป็นการป่วยเล็กน้อยๆ ที่ไม่
หวาดระแวงต่อการใช้น้ำซึ่งอาจส่งผลต่อชีวิตหรือเกิดอาการป่วยที่รุนแรง
และไม่ได้ทำให้การหายป่วยช้าหรือทำให้การเจ็บป่วยเพิ่มขึ้น และไม่ได้
ทำให้เกิดสิ่งไม่ดีเกิดขึ้นเช่น อาการปวดหัว หรือเจ็บเหงือก หรืออื่นๆ ที่
คล้ายกัน หรือว่าเขาเป็นคนที่สามารถใช้น้ำอุ่นแทนได้และไม่มี
ผลกระทบใดๆต่อตัวเขา ดังนั้นแล้ว ไม่อนุญาตให้เขาทำการตะยัมมุมได้
เนื่องจากว่า การอนุญาตให้ทำตะยัมมุมนั้น เพื่อไม่ให้เกิดโทษ ดังนั้นเมื่อ
น้ำไม่ได้ทำให้เกิดโทษแก่เขาและเขาก็มีน้ำอยู่ เขาก็จำเป็นที่จะต้องใช้น้ำ
ในการทำความสะอาดและวุฎูอ์

2) ถ้าเกิดว่าเขาป่วยด้วยโรคที่ระแวงว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต
หรืออันตรายต่อร่างกาย หรือว่า เกิดการเจ็บป่วยที่กั้วต่อความ

ปลอดภัยของชีวิตหรือร่างกาย หรืออาจทำให้เกิดผลร้ายต่อการใช้ประโยชน์หรือวัยวะของร่างกาย เช่นนี้แล้ว เขาสามารถที่จะทำการตะยัมมูมได้ เนื่องจากอัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

(النساء: ๒๙)

ความว่า “และจงอย่าฆ่าตัวของพวกเจ้าเอง แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเมตตาต่อพวกเจ้าเสมอ”

3) ถ้าเป็นการเจ็บป่วยที่ไม่สามารถที่จะขยับเขยื้อนได้ และไม่มีความที่จะคอยบริการน้ำให้กับเขา เช่นนี้ เขาสามารถทำตะยัมมูมได้ และถ้าหากว่าเขาไม่สามารถทำตะยัมมูมได้ ก็ให้คนอื่นช่วยทำตะยัมมูมให้กับเขา และถ้าหากว่าร่างกายของเขา เสื้อผ้าของเขา หรือที่นอนของเขา นั้นเป็นอนสิ่งนะฎิส(สิ่งโสโครก) และเขาไม่สามารถที่จะขจัดหรือทำความสะอาดมันได้ ก็อนุญาตให้เขาละหมาดในสภาพที่เขาเป็นอยู่ เพราะอัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن: ๑๖)

ความว่า “ดังนั้น จงยำเกรงต่ออัลลอฮฺเท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ”

และไม่อนุญาตให้เขาละเลยการละหมาดจากเวลาของมันไม่ว่าจะกรณีใด ถึงแม้ว่าจะมีสาเหตุมาจากการไม่สามารถทำความสะอาดได้หรือไม่สามารถที่จะล้างสิ่งสกปรกออกไปก็ตาม

4) คนที่มีแผล หรือรอยบาด หรือกระดูกหัก หรือป่วยที่ไม่สามารถแตะต้องกับน้ำ และเขานั้นมีญูบ(หะดัษใหญ่จำเป็นต้องอาบน้ำ) อนุญาตให้เขานั้นทำการตะยัมมูม ด้วยหลักฐานที่ได้กล่าวมาข้างต้น และถ้าเขานั้นสามารถล้างอวัยวะส่วนที่ไม่เป็นอะไร ก็ควรทำและทำการตะยัมมูมแทนอวัยวะส่วนที่เหลือ

5) ถ้าเขานั้นป่วยในที่ที่ไม่มีน้ำ และดิน และไม่มีคนที่นำสิ่งสองอย่างนี้จากที่อื่นได้ ก็ให้เขานั้นทำการละหมาดในสภาพที่เขาอยู่ และไม่อนุญาตให้เขานั้นละเลยเวลาละหมาด เพราะอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن: 17)

ความว่า “ดังนั้น จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์เท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ”

6) ผู้ป่วยที่เป็นโรคปัสสาวะ เลือด หรือลมออกไม่หยุด และรักษาไม่หาย เขาคนนั้นจะต้องทำการเอาน้ำละหมาดทุกๆ ครั้งที่จะละหมาด เมื่อถึงเวลาละหมาด และทำความสะอาดสิ่งที่เลอะบนร่างกายหรือเสื้อผ้า หรือให้เตรียมเสื้อผ้าที่สะอาดสำหรับทำการละหมาด ถ้าไม่เป็นการลำบาก อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج: ٧٨)

ความว่า “พระองค์ไม่ได้ทำให้มีเหนื่อพวกเจ้าซึ่งความลำบากในศาสนา”

และได้ตรัสอีกว่า

﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾

(البقرة: ١٨٥)

ความว่า “อัลลอฮ์ประสงค์ความง่ายตายให้กับพวกเจ้า และไม่ทรงประสงค์ความยาก”

ท่านนบี คือลลัลลอฮฺ อะลยฮิ อะสลัม ได้กล่าวไว้ว่า “เมื่อฉันได้สั่งให้พวกเจ้าทำสิ่งๆหนึ่ง พวกเจ้าจงทำในสิ่งที่พวกเจ้าสามารถทำได้”

และต้องระวังตัวของเขาอยู่เสมอเพื่อไม่ให้ปัสสาวะ หรือเลือดไปถูกเนื้อของเขา ร่างกายของเขาหรือสถานที่เขาละหมาด

ในช่วงที่เวลาละหมาดเวลานั้นๆ ยังไม่หมดเขาสามารถปฏิบัติสิ่งอื่นๆ ได้เช่น ละหมาด อ่านคัมภีร์อัลกุรอาน จนกว่าเวลาละหมาดนั้นจะหมด เมื่อเวลาหมดไปก็ให้เอน้ำละหมาดอีกครั้ง หรือทำตะยัมมูมหากไม่สามารถเอน้ำละหมาด เนื่องจากท่านนบี คือลลัลลอฮฺ อะลยฮิ อะสลัม ได้สั่งให้หญิงที่มีเลือดไหล (เลือดอิสติหา) ภาวะซึ่งไม่ใช่ประจำเดือน) ทำน้ำละหมาดทุกๆ การละหมาด ในสภาพที่เลือดนั้นยังไหล

ออกมา ซึ่งไม่ใช่เลือดประจำเดือน และถ้าปีศาจจะยังไหลออกมา หลังจากที่เขาได้ทำน้ำละหมาดแล้ว ก็ไม่เป็นอันจำเป็นที่ต้องทำน้ำละหมาดใหม่ ตราบใดที่เขาทำน้ำละหมาดเมื่อเข้าเวลาละหมาดแล้ว

และถ้าเขานั้นมีผ้าพันแผลที่จะต้องปล่อยไว้ ก็ให้ลูบบนมันเมื่อเอาน้ำละหมาดหรือเวลาอาบน้ำ และให้ล้างอวัยวะส่วนอื่นที่เหลือ แต่ถ้าเกิดว่าการลูบบนผ้าทำแผลหรืออาบบนมันนั้นอาจทำให้เกิดอันตรายได้ ก็เพียงพอสำหรับเขานั้นให้ทำการตะยัมมุมนแทนอวัยวะที่เป็นแผลและส่วนที่อาจเกิดอันตรายได้เมื่อล้างมัน

การตะยัมมุมนถือว่าเสีย ด้วยสิ่งที่ทำให้การทำน้ำละหมาดเสีย (เช่นผายลม ถ่ายหนัก ถ่ายเบา เป็นต้น) และเมื่อสามารถที่จะใช้น้ำได้ หรือเมื่อเจอน้ำถ้าน้ำนั้นไม่มี

ขออัลลอฮฺประทานเตาฟีก

วิธีการละหมาดของผู้ป่วย

ผู้รู้ได้มีความเห็นพร้อมกันว่า ถ้าใครไม่สามารถที่จะยืนละหมาดได้ เขาสามารถละหมาดในท่านั่ง ถ้าไม่สามารถนั่งละหมาดได้ ก็ให้นอนตะแคงละหมาด โดยให้ใบหน้าหันไปยังกิบละฮฺ และถ้าให้ตีกให้ตะแคงบนไหล่ด้านขวา และถ้าไม่สามารถนอนตะแคงละหมาดได้ ก็ให้ละหมาดโดยการนอนหงายละหมาด เนื่องจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวกับอิมรอน อิบน์ ฮุศอยน์ ว่า **“เจ้าจงยืนละหมาด ถ้าเจ้าไม่มีความสามารถก็นั่งละหมาด ถ้าไม่สามารถก็ให้**

ตะแคงละหมาด” (รายงานโดยอัล-บุคอรีย์) และรายงานของอัน-นะสาอีย์ ได้เพิ่มว่า “ถ้าไม่สามารถก็ให้นอนหงายละหมาด”

และถ้าใครสามารถยืนละหมาดได้ แต่เขาไม่สามารถที่จะก้ม รุกูอฺและสุญูดได้ เขาจำเป็นต้องยืนละหมาด และให้โน้มหัวเป็น สัญลักษณ์แทนการรุกูอฺ หลังจากนั้นก็นั่งและให้โน้มตัวเป็นสัญลักษณ์ แทนการสุญูด เนื่องจากอัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ (البقرة: 238)

ความว่า “และจงยืนละหมาดเพื่ออัลลอฮ์โดยนอบน้อม”

และหะดีษนบีได้กล่าวไว้ว่า “จงยืนละหมาด” และเพราะ ครอบคลุมอายัตอัลกุรอานที่ว่า

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ (التغابن: 16)

ความว่า “ดังนั้น จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์เท่าที่พวกเจ้ามี ความสามารถ”

หากในตาของผู้นั้นเป็นโรคอย่างหนึ่ง และคณะแพทย์ที่เชื่อถือ ได้วินิจฉัยชี้ว่า ผู้ที่เป็นโรคนี้นั้นเขาจะต้องละหมาดโดยท่านนอน เพราะไม่มี ผลกระทบต่อการรักษาคือยังรักษาได้ แต่หากไม่เช่นนั้นแล้ว(ถ้าละหมาด ในท่าอื่น)จะรักษาโรคนี้นี้ไม่ได้ ดังนั้นผู้ป่วยก็สามารถที่จะละหมาดในท่า นอนตามที่คณะแพทย์วินิจฉัยได้

หากผู้ป่วยไม่สามารถรุกรูและสุญได้ ก็ให้ทำท่าโค้งหัวแทน โดยโค้งหัวเวลาสุญให้ต่ำกว่าเวลารู

หากเขาไม่มีความสามารถที่จะสุญเพียงอย่างเดียว ก็ให้เขารูเสร็จแล้วให้นั่งและทำท่าโน้มหัวแทนการสุญ

และหากเขาไม่สามารถโค้งหลังได้ ก็ให้โค้งเฉพาะคอ และหากหลังของเขางออยู่แล้ว เมื่อเขารูก็ให้เขาก้มลงต่ำกว่าอีกนิด และเวลาสุญให้เขาก้มต่ำลงอีกให้มากกว่าตอนรู

หากเขาไม่สามารถผกศีรษะ เพียงพอสำหรับเขาด้วยการนิยัต (ตั้งใจ) อย่างเดียวหรือด้วยการกล่าวเพียงอย่างเดียว การละหมาดจะยังไม่ตกไปจากเขา ตราบใดที่เขายังมีสติสัมปชัญญะ ตามหลักฐานที่เรากล่าวมาแล้ว

เมื่อผู้ป่วยนั้นมีอาการดีขึ้นในขณะที่เขากำลังละหมาดอยู่โดยเขาสามารถที่จะสุญหรือรุกรูได้ ให้เขาปฏิบัติรุกรูและสุญ โดยละหมาดต่อจากที่เขาได้ละหมาดแล้ว

และเมื่อผู้ป่วยนั้นนอนหลับหรือลืมละหมาด จำเป็นที่เขาจะต้องละหมาดเมื่อเขาตื่นขึ้นมาหรือเมื่อเขาจำได้ว่าเขายังไม่ได้ละหมาดอีก และไม่อนุญาตให้เขาละเลยไม่ละหมาดจนเข้าเวลาละหมาดอื่น เพราะมีหลักฐานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ว่า *“ผู้ใดก็ตามที่ละทิ้งการละหมาดโดยนอนไม่รู้สึกรู้ตัว หรือลืม ดังนั้นจงละหมาดในเมื่อเขาจำได้และไม่ต้องจ่ายสิ่งใดๆทดแทนยกเว้นการละหมาดชดนั้น”*

และอัลลอฮุได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (طه: ١٤)

ความว่า “จงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด เพื่อรำลึกถึงข้า”

ไม่อนุญาตให้ทิ้งละหมาดไม่ว่าจะอยู่ในสภาพใดก็ตาม ทว่าผู้บรรลุดุศาสนภาวะต้องให้ความสำคัญกับการละหมาดในยามที่เขาเจ็บป่วยมากกว่าในตอนที่เขาไม่เจ็บไข้เสียด้วยซ้ำ ห้ามเขาละเลยการละหมาดฟัรฎูจนกระทั่งหมดเวลาละหมาด ถึงแม้ว่าเขาเป็นผู้ป่วยก็ตาม ตราบใดสติปัญญาของเขาไม่เปลี่ยนแปลงและยังคงเดิมอยู่ ตราบนั้นเขาจะต้องรักษาการละหมาดไว้ เขาจะต้องละหมาดในเวลาละหมาดนั้นๆ ทันที ตามความสามารถของเขามืออยู่

ถ้าเขาละทิ้งการละหมาดด้วยเจตนา ในสภาพที่สติสมบูรณ์และเขารู้ดีว่าละหมาดนั้นเป็นสิ่งที่วาญิบในศาสนา ข้าเขายังมีแรงที่จะละหมาดแม้เพียงด้วยการโค้งหัวเพียงอย่างเดียว(แต่เขาก็ยังละทิ้งการละหมาด) นักปราชญ์บางส่วนได้เห็นว่าคนเหล่านี้เป็นกาฟิร เพราะท่านนบีได้กล่าวไว้ว่า “คำมั่นสัญญาระหว่างมุสลิมและกาฟิร คือการละหมาด ใครก็ตามได้ละทิ้งการละหมาดแสดงว่าผู้นั้นกลายเป็นผู้ปฏิเสธแล้ว” และท่านยังได้กล่าวอีกว่า “หัวใจของทุกสิ่งคืออิสลาม เสาหหลักของมันก็คือการละหมาด และจุดสุดยอดของมันคือการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ” และคำกล่าวของท่านว่า “สิ่งที่อยู่ระหว่างความเป็นมุสลิม และการตกเป็นมุชริกหรือกาฟิร คือการละทิ้งละหมาด” (รายงานโดยมุสลิม) นี่คือนักคิดที่คิดว่าถูกต้องเกี่ยวกับหุก่มของผู้ที่ละทิ้งการ

ละหมาด ตามหลักฐานจากโองการอัลกุรอานและหะดีษต่างๆที่ได้อ้างแล้ว

หากประสบความสำเร็จยากลำบากในการละหมาดในเวลาละหมาดนั้นๆ เขาสามารถละหมาดรวมระหว่างละหมาดซุฮ์รฺและอัศรี, มัฆริบ และอีซาอ์ จะละหมาดก่อนหรือหลังก็ได้ตามความสะดวกของเขาเอง ถ้าเขาประสงค์จะละหมาดอัศรีในเวลาละหมาดซุฮ์รฺก็กระทำได้ และละหมาดอีซาอ์ในเวลามัฆริบก็กระทำได้ และสำหรับละหมาดศุบฮ์นั้นไม่สามารถรวมกับละหมาดอื่นได้ เพราะเวลาละหมาดของมันนั้นถูกแยกออกจากการละหมาดที่อยู่ก่อนหน้าและหลังจากมัน

นี่คือบางส่วนของที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยในการทำความสะอาดและการละหมาด

ขอพรจากอัลลอฮ์เพื่อให้มุสลิมที่ป่วยนั้นได้หายจากโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ และลบล้างความผิดบาปต่างๆ ของพวกเขาเหล่านั้น และขอพระองค์จงบันดาลแก่พวกเราทั้งหลายซึ่งการอภัยโทษและพ้นจากภัยพิบัติต่างๆ ในโลกนี้และโลกหน้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และประเสริฐยิ่ง

ขออัลลอฮ์ทรงประสาทพรและประทานความสันติแก่ท่านนบี มุหัมมัด และบรรดาศาสนิกชน ตลอดจนคนแคระหาบะฮ์ของท่าน

หะดีษต่างๆ เกี่ยวกับความประเสริฐของการป่วย ความทุกข์ยาก และการอดทนต่อสิ่งเหล่านี้

(1) รายงานจากอบู สุร็อยเราะฮฺ และอบู สะอีด อัล-คูดรียฺ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันฮุม่า จากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า *“ไม่มีสิ่งใดที่ประสบกับมุสลิมไม่ว่าจะเป็นความเหนื่อยล้า เจ็บไข้ได้ป่วย ความกังวล ความเศร้าโศกเสียใจ ความเดือนร้อน และความทุกข์ต่างๆ กระทั่งหนามที่ตำเขาก็ตามที่ เว้นแต่อัลลอฮฺได้ลบล้างบาปของเขาด้วยสาเหตุเหล่านั้น”* (รายงานโดยอัล-บุคอรีและมุสลิม สำนวนเป็นของอัล-บุคอรี)

(2) รายงานจากอบู มัสอูด เราะวะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวไว้ว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า *“ไม่มีมุสลิมคนใดที่ประสบกับความเดือดร้อนเช่นโรคภัยไข้เจ็บหรือสิ่งอื่นๆ เว้นแต่อัลลอฮฺได้ลบล้างความผิดของเขาด้วยเหตุดังกล่าว เสมือนใบไม้ได้หล่นลงมาจากต้นของมัน”* (รายงานโดยอัล-บุคอรีและมุสลิม)

(3) รายงานจากอาอิชะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮุ อันฮา ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า *“ไม่มีความทุกข์ยากใดๆ ที่ประสบกับคนมุสลิม นอกเสียจากอัลลอฮฺจะทรงลบล้างความผิดของเขาด้วยเหตุเหล่านั้น แม้กระทั่งหนามที่ทิ่มแทงเขาก็ตาม”* (รายงานโดยอัล-บุคอรีและมุสลิม)

(4) รายงานจากกอบู ฮูรียเราะฮฺ เราะฮฺฎียัลลอฮฺ อันฮฺ ได้กล่าวว่า หลังจากที่มีโองการอัลกุรอานลงมาว่า

﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ (النساء: 129)

ความว่า “ผู้ใดกระทำความชั่วเขาก็ถูกตอบแทนด้วยความชั่วนั้น”

ได้เกิดความตระหนกอย่างใหญ่หลวงในหมู่ผู้คนที่ทั้งหลาย ดั่งนั้น ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงได้กล่าวว่า “จงทำให้ใกล้เคียงที่สุดและจงทำให้ตรงที่สุด(เท่าที่จะทำได้) เพราะในสิ่งที่ประสบบกับมุสลิมนั้น เป็นเหตุแห่งการลดล้างบาปของเขา แม้กระทั่งความทุกข์ที่เขาประสบหรือหนามที่ตำเขาก็ตาม” (รายงานโดยมุสลิม)

(5) รายงานจากญาบิร อิบนุ อับดุลลอฮฺ เราะฮฺฎียัลลอฮฺ อันฮฺ ว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เข้าไปยังอุมมุซ ซาอิบ แล้ว ท่านได้กล่าวว่า “อะไรเล่าที่ทำให้ท่านตัวสั้นเช่นนี้ โอ้อุมมุซ ซาอิบ ?” นางตอบท่านว่า “ฉันเป็นไข้ ขออัลลอฮฺอย่าได้ให้สิริมงคลใดๆ แก่ฉันเลย” ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า “อย่าได้ตำท้ออาการไข้ เพราะแท้จริงมันจะลดล้างความผิดต่างๆ ของลูกหลานอาดัม เหมือนที่เป่าเหล็กได้ขจัดสิ่งสกปรกให้ออกไปจากเหล็ก” (รายงานโดยมุสลิม)

(6) รายงานจากอุมมุ อัล-อะลาอฺ เราะฮฺฎียัลลอฮฺ อันฮฺ ได้กล่าวว่า ท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้มาเยี่ยมฉันในขณะที่ฉันป่วยเป็นไข้ และท่านได้กล่าวแก่ฉันว่า “สบายใจเถิด โอ้อุมมุ อัล-อะลาอฺ

แท้จริงการป่วยของมุสลิมนั้นอัลลอฮฺจะลบล้างความผิดของเขาทั้งหลาย เหมือนไฟที่ชะล้างสิ่งสกปรกของทองและเงิน” (รายงานโดยอบู ดาวูด อัล-มุญซีย์บ์กล่าวว่าหะดีษนี้หะดีษ หะซัน)

(7) รายงานโดย อบู สุร็อยเราะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮฺ อันสุ จากท่าน รอซูล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลม ได้กล่าวว่า “การทดสอบ(ความทุกข์ยาก)จะยังประสบกับผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง ไม่ว่าจะกับตัวเขาเอง กับ ลูกหลานของเขา หรือทรัพย์สินสมบัติของเขา กระทั่งเขาได้พบอัลลอฮฺ (หมายถึงเสียชีวิต) ในสภาพที่ไม่มีควมผิดใดๆ เลย(ทั้งนี้เพราะอัลลอฮฺ ได้ลบล้างมันด้วยการทดสอบดังกล่าว)” (รายงานโดยอັต-ติรมิซีย์ และ ท่านได้กล่าวว่าหะดีษนี้เป็นหะดีษ หะซัน)

(8) จากท่านสะอ์ดฺ อิบน์ อะบี วัคกอศฺ เราะวะฎิยัลลอฮฺ อันสุ กล่าวว่า ท่าน รอซูล ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลม ได้กล่าวว่า “การทดสอบ(ความทุกข์ยาก)จะยังคงอยู่กับบ่าว(ของอัลลอฮฺ)จนกว่าเขาจะเดินอยู่บนพื้นแผ่นดินโดยที่เขาไม่มีบาปใดๆเลย(เพราะอัลลอฮฺได้ลบล้างบาปของเขาด้วยการทดสอบดังกล่าวจนหมดสิ้น)” (รายงานโดย อັต-ติรมิซีย์ และอิบนุ มาญะฮฺ อัล-อัลบานียมองว่าเศาะฮีหฺ)

(9) จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮฺ อันฮา กล่าวว่าท่านได้ ยินท่านนบี ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลม กล่าวว่า “ไม่มีผู้ศรัทธาคนใดที่ถูกหนามอันหนึ่งตำหรือมากกว่านั้น นอกจากเขาจะได้รับการบันทึกความดีให้หนึ่งชั้น และลบล้างความผิดของเขาไปหนึ่งความผิด” (รายงานโดย มุสลิม)

(10) จากท่าน อับดู สะอีด เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่า ท่าน รอซูล ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า *“การปวดศีรษะของผู้ศรัทธา การถูกหนามอันหนึ่งตำ หรือถูกสิ่งหนึ่งทำให้เจ็บปวด ในวันกิยามะฮ์อัลลอฮุจะทรงยกขึ้นให้กับเขาเพราะเหตุดังกล่าวหนึ่งขั้นและลดล้างบาปของเขาด้วย”* (รายงานโดย อิบน์ อุบี อัด-ดุนยา และสายรายงานเป็นผู้ที่เชื่อถือได้)

ท่านพี่น้องผู้ป่วยที่รัก

ช่อดอกไม้อันหอมกรุ่นจากหะดีษเศาะฮิหฺต่างๆของท่านรอซูล ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่เราได้นำมาโปรยให้ท่านบ่งบอกถึงผลบุญอันยิ่งใหญ่ของท่าน ณ อัลลอฮุ ถ้าหากท่านอดทนต่ออาการป่วยของท่านและยอมรับการกำหนดของอัลลอฮุโดยการมอบตนต่อพระองค์และพอใจต่อข้อกำหนดโดยไม่มีตีโพยตีพายและบันดาลโทสะ

แล้วการตีโพยตีพาย บันดาลโทสะ และการโอตครวญเกิดประโยชน์อะไรกับท่านบ้าง? มันไม่ได้ทำให้เกิดประโยชน์อะไรเลยนอกจากจะเพิ่มความเจ็บปวด อ่อนแอ และเหน็ดเหนื่อยมากขึ้นหลายเท่ากว่าการที่ท่านอดทนต่ออาการป่วยและหวังผลบุญจากอัลลอฮุ

ท่านจงขอบคุณอัลลอฮุต่อนิอุมัตที่พระองค์ประทานให้เพื่อเป็นการไถ่บาปแก่ท่าน พร้อมกับเพิ่มพูนความดีและยกระดับความสูงส่ง ณ พระองค์ด้วยวิธีนี้แก่ท่าน

ท่านพี่น้องผู้ป่วยที่รัก

ส่วนหนึ่งของบรรดาผลประโยชน์ต่างๆของการป่วยและบะลาห์ (สิ่งทดสอบ) นั้นก็เพื่ออย่าเตือนมนุษย์ถึงความอ่อนแอของเขาถึงแม้เขาจะดูแข็งแรงแค่ไหนก็ตาม ย้ำเตือนว่าเขายังคงขัดสน(ต่ออัลลอฮฺ)แม้เขาจะร่ำรวยขนาดไหนก็ตาม ดังนั้นการเจ็บป่วยอันนี้จะคอยย้ำเตือนเขาถึงพระเจ้าของเขาผู้ทรงร่ำรวยอย่างแท้จริงและสมบูรณ์ ผู้ทรงอำนาจอย่างแท้จริงและสมบูรณ์ ดังนั้นเขาจะกลับตัวสู่พระองค์หลังจากที่เขาหลงลืม และเลิกละการชวนขวายสิ่งที่เป็นบาปกรรมต่างๆ หลังจากที่เขาเคยกระทำมาอย่างโชกโชน

ท่านพี่น้องผู้ป่วยที่รัก

และส่วนหนึ่งของผลประโยชน์ของการป่วยและบะลาห์(สิ่งทดสอบ)เช่นกันก็คือเพื่อให้ท่านได้ประจักษ์เห็นถึงนิอุมัตต่างๆ ของพระองค์ที่ได้ให้แก่ท่านอย่างที่ท่านไม่เคยได้เห็นมาก่อน ในขณะที่ป่วยมนุษย์เขาจะรู้สึกอย่างแท้จริงถึงนิอุมัตของการมีสุขภาพดีไร้โรคภัย และเขาจะระลึกได้ว่าเขาได้ลืมตัวว่าอยู่ในนิอุมัตที่พระองค์ประทานให้กับเขามายาวนานโดยที่เขาไม่ได้ขอบคุณพระองค์อย่างแท้จริง ดังนั้นเขาก็จะสัญญาว่าในอนาคตเขาจะทำการชุโกร/ขอบคุณต่ออัลลอฮฺต่อนิอุมัตต่างๆ และอดทนต่อบะลาห์ต่างๆด้วย

ท่านพี่น้องผู้ป่วยที่รัก

ข้าพเจ้าคงจะไม่กล่าวอย่างยืดยาว ณ ตรงนี้ เพราะหะดีษเศาะฮี้
หฺต่าง ๆ ที่นำมากล่าวซึ่งแสดงถึงผลประโยชน์ของการป่วยและบะลาฮ์
ต่าง ๆ สำหรับผู้ศรัทธาที่อดทนนั้นก็คงพอเพียงแล้ว

การปิดเป่าผู้ป่วย

ท่านพี่น้องผู้ป่วยที่รัก

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่าโรคทุกโรคนั้นมียารักษาไม่ว่ามนุษย์จะรู้หรือไม่ และยาที่ยิ่งใหญ่ในบรรดายาต่างๆ ที่รักษาโรคให้ทุเลาและหายขาดได้นั้นก็คือยาแห่งพระเจ้าที่ได้จากอัลกุรอานและดุอาอ์(บทขอพร)ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

(الإسراء: ٨٢)

ความว่า “และเราได้ประทานจากคัมภีร์อัลกุรอานสิ่งที่เป็น การบำบัดและเป็นความเมตตาสำหรับเหล่าชนผู้ศรัทธา”

และพระองค์ได้กล่าวอีกว่า

﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ﴾ (فصلت: ٤٤)

ความว่า “จงกล่าวเถิด(โอ้ผู้หัมมัด)ว่ามัน(อัลกุรอาน)นั้น เป็นทางนำและยารักษาสำหรับมุอ์มิน”

ต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของพรที่ใช้ในการบำบัดเป่าที่ถูกต้องตามหลักการศาสนาซึ่งท่านสามารถใช้กับตัวเองและผู้อื่นได้

- (1) อ่านสูเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺ หนึ่งครั้งหรือเจ็ดครั้ง
- (2) อ่านสูเราะฮฺ อัล-ฟะลัก และอัน-นาส สามครั้ง
- (3) เอมือขอवालูปตัวผู้ป่วยพร้อมกับกล่าวว่า

أَذْهَبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا
شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا

ความหมาย โอ้ พระเจ้าแห่งมวลมนุษย ได้โปรดให้เคราะห์ร้ายหมดไปเถิด และได้โปรดรักษาเพราะพระองค์คือผู้รักษา ไม่มีการรักษาใดนอกการรักษาของพระองค์ ด้วยการรักษาที่โรคไม่หวนกลับมาอีก

- (4) จงกล่าวเจ็ดครั้งว่า

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ

ความหมาย ฉันขอต่ออัลลอฮฺผู้ยิ่งใหญ่ เจ้าแห่งอีร์ซอันยิ่งใหญ่ ขอพระองค์รักษาท่าน

- (5) จงกล่าวว่า

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ
نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ

ความหมาย ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันปิดเป่าท่านจาก
สิ่งที่ไม่ดีต่างๆ ที่มารบกวน และความไม่ดีที่มาจากทุกชีวิต
หรือสายตาก็มีความวิเศษ อัลลอฮฺจงรักษาท่าน ด้วยพระ
นามของพระองค์ข้าขอปิดเป่าท่าน

(6) จงวางมือบนบริเวณที่เจ็บ และกล่าวสามครั้งว่า

بِسْمِ اللَّهِ

แล้วจึงกล่าว

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ

ความหมาย ฉันขอความคุ้มครองด้วยอำนาจแห่งอัลลอฮฺ
และความปรีชาญาณของพระองค์จากความไม่ดีต่างๆ ที่
ฉันประสบพบและคอยระมัดระวัง

(7) กล่าวดูอาฮ์ว่า

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

ความหมาย ฉันขอความคุ้มครองด้วยพระวาจาที่สมบูรณ์
ของอัลลอฮฺจากความชั่วร้ายของสรรพสิ่งที่พระองค์สร้าง

(8) กล่าวดูอาฮ์ว่า

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ

عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ

ความหมาย ฉันทขอความคุ้มครองด้วยพระวาทะที่สมบูรณ์
ของอัลลอฮฺจากความโกรธกริ้วและการลงโทษของพระองค์
และขอความคุ้มครองจากความชั่วร้ายที่มาจากบ่าวของ
พระองค์ การกระชียบกระชาบของมารร้ายชัยฏอน และการ
มารบกวนของมัน

(9) กล่าวดูอาฮ์ว่า

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ،
وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ

ความหมาย ฉันทขอความคุ้มครองด้วยพระวาทะที่สมบูรณ์
ของอัลลอฮฺจากทุกมารร้ายชัยฏอน สัตว์ที่เป็นพิษและ
สายตาที่ไม่ดี

(10) กล่าวดูอาฮ์สามครั้งว่า

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

ความหมาย ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ซึ่งไม่อาจมีสิ่งใดบน
ฟ้าและหน้าแผ่นดินที่สามารถทำอันตรายด้วย(การ
คุ้มครองภายใต้)พระนามของพระองค์ได้ และพระองค์คือผู้
ทรงได้ยินและทรงรอบรู้อย่าง

สุดท้ายนี้

เราขอให้อัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ เจ้าแห่งอิสรซ์ที่ยิ่งใหญ่ จงบันดาลให้
ท่านหายป่วยและประทานมัจญ์ การมีสุขภาพดีและปลอดภัยให้กับ
ท่าน อามีน